

Drumsensatie

Dafnis Prieto

Alweer een stap verder

Voor ons, de mindere goden die moeten ploeteren voor elke gelukke fill, is het natuurlijk niet te harden zo frustrerend als iemand zó onvoorstelbaar mooi kan drummen zonder zich er bijzonder druk om te maken. Dafnis Prieto is volgens velen niet minder dan een drumopenbaring. Beluister Michel Camilo's *Spirit Of The Moment*, of Prieto's eigen solo-cd *Taking The Soul For A Walk*. Check vooral ook de cursus Spelen op pagina 59, waar Mark Eeftens van de ene in de andere verbazing rolt. Prieto zelf richt zijn aandacht nog maar mondjesmaat op drummen en lijkt alweer een stap verder: 'Het gaat mij om de filosofie achter het muziek maken, het hele pakket dat schuilgaat achter het componeren.' Ja, maar...

tekst Dick de Waal foto's Dennis Boxem

De Cubaanse drummer-componist kwam in 1999 naar New York om er zowel de jazz- als de latinscene eens goed op zijn kop te zetten. Dat is aardig gelukt, getuige de ellenlange lijst platen waarop hij speelde, en de lovende kritieken over de virtuositeit en creativiteit die hij met zich meebrengt. Waar andere drummers in zijn speelveld zich neigen bezig te houden met het behoud van de traditionele *songo* of *clave*, heeft Prieto zich ten doel gesteld deze slechts sporadisch toe te passen, en dan het liefst in de meest gefragmenteerde vorm denkbaar.

Wij zien Dafnis Prieto deze zomer voor het eerst spelen tijdens North Sea Jazz, waar hij optreedt met latinjazzpianist Michel Camilo, en ook wij worden getroffen door zijn virtuositeit en muzikaliteit. In

combinatie met die razend begenadigde Camilo levert dat een schouwspel op waar je tong languit van op de vloer valt.

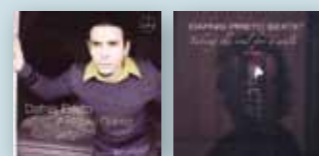
In augustus stond je op de cover van Modern Drummer, en binnenin is sprake van 'een muzikaal genie dat insloeg als een komeet in New York'. Wat betekenen dit soort loftuigingen voor je?

'Ik zit natuurlijk al negen jaar in New York en heb daar ontzettend veel gespeeld met kleine en grote namen. En ja, ook in kleine clubs, tot midden in de nacht. Mensen kennen mij momenteel vooral door het spelen bij Camilo. Dat is natuurlijk prima in orde, maar de laatste vijf jaar ben ik eigenlijk vooral bezig om m'n eigen werk te promoten. Er zit dus heel wat meer tijd in mijn eigen componeer-

werk en alles wat daarbij hoort, dan in die laatste drie jaar met Camilo. Dat ik nu ineens deze exposure krijg, is absoluut mooi meegenomen. Op de een of andere manier krijg ik nu plotseling veel meer credits binnen het drummerscircuit, terwijl ik voorheen in het muziekcircuit meer werd gewaardeerd vanwege mijn werk als componist.'

Logisch

Dat componeerwerk is goed te horen op soloalbum *Taking The Soul For A Walk*; een superveelzijdige bundel van son, latinjazz, samba, de nodige klassieke trekjes en vooral zeer heftige blaasarrangementen. Alles lijkt uit de kast te worden gehaald, maar het klinkt desalniettemin erg coherent.

De eerste plaat klinkt vrij compact, is percussief

van sfeer, en staat vol met vrij donkere fusiontracks waarbij de viool een opvallende hoofdrol speelt en lekker rauw en agressief wordt gedrumd. Op de tweede (zeg maar vrolijke) plaat vind je een scala van heftige veelzijdigheid met de meest uiteenlopende, bloemrijke blazersthema's (niet voor zwakke oren!) en wederom drumwerk om je vingers bij af te likken.

Prieto's polyritmische flamwerk

Dafnis Prieto studeerde in onder meer Santa Clara en Havana (Cuba) en toog in 1999 naar New York, waar hij faam maakte bij onder meer Steve Coleman, Roy Hargrove en Michel Camilo. Bij die laatste valt vooral op dat het collectief beduidend groter klinkt dan de triobezetting op papier doet vermoeden. Tijdens North Sea Jazz 2008 laten de Dominicaanse pianist, bassist Charles Floris en Prieto een ronduit verbluft publiek achter in de Rotterdamse Hudsonzaal. Prieto's spel valt ontegenzeggelijk in de categorie 'grenzeloos virtuoos', daarbij bulkend

van polyritmisch flamwerk en genadeloos strakke single stroke rolls over een relatief hoog en percussief gestemde set. Waar sommige drummers de neiging hebben om zorgvuldig doordachte thema's om zeep te helpen met accenten op minder doordachte plaatsen, merk je onmiddellijk dat Prieto de oren heeft van een volwaardig co-musicus. Als je breder wilt luisteren dan standaard latinjazz en niet vrees voor het experiment, is het de moeite waard om eens te luisteren naar solo-platen *Absolute Quintet* en *Taking The Soul For A Walk*.

to

'Er is meer te bereiken dan als drummer zo veel mogelijk trucjes te verzamelen en daarmee mensen verbaasd achterover te laten slaan.'

'Je moet niet vergeten dat ik klassiek geschoold ben, en met al die informatie moet je natuurlijk ook iets doen! Het mooiste van de muziekbusiness blijft uiteindelijk toch het produceren van eigen werk. Kijk, bij Camilo heb ik compositorisch vrijwel helemaal niets in te brengen. Dit is echt zijn muziek en daar voeg ik me naar. Dat wil niet zeggen dat ik me binnen de composities geen vrijheden kan permitteren, maar het blijft aan het eind van de rit iemand anders' kindje.'

Hoe ga je dan om met je eigen kinderen?
'Als ik zelf componeer, komen daar aanvankelijk helemaal geen drums aan te pas. Het gebeurt in principe gewoon aan de piano. En daarbij probeer ik vooral niet aan mijn eigen toekomstige rol als drummer te denken. Dat klinkt misschien eigenaardig, maar het is eigenlijk een heel logische gang van zaken. De muziek staat namelijk centraal en niet ikzelf. Soms komt de inspiratie uit een vrij eenvoudige baslijn, of is alles gebaseerd op onverwachte en spannende changes binnen een groter harmonisch plaatje of ritme. Maar het gebeurt ook vaak genoeg dat ik simpelweg m'n ingevingen krijg uit het dagelijkse leven. De natuur om me heen, of het kijken naar een foto.'

Stempel

Backstage in Rotterdam zien we Horacio Hernandez, Prieto's terecht veelgeroemde voorganger bij Camilo,

die druk bezig is de laatste cue sheets te noteren voor zijn optreden met de Randal Corsen Group. Een vergelijking met deze virtuoze drumcollega en mede-Cubaan valt nauwelijks te vermijden. Het grootste verschil lijkt 'm te zitten in de omgang met de *clave*, die Hernandez vrij constant toepast.

'Inderdaad. Ik probeer dat soort repetitieve elementen liefst zo veel mogelijk te vermijden. Ik wil de tradities die er al liggen heel graag gebruiken, maar dan vooral om er vervolgens iets persoonlijks aan toe te voegen. Een van de grootste uitdagingen op dit moment is dan ook om binnen de muziek van Camilo mijn eigen stempel te kunnen zetten; hoe klein ook. En daar is gewoon wat tijd voor nodig. In het begin blijf je binnen die complexe muziek het liefst zo dicht mogelijk bij de originele ideeën, maar uiteindelijk wil je heel graag creatief aan de slag en er jouw persoonlijke interpretaties op loslaten. Dat houdt de muziek pas echt interessant! Na drie jaar kan ik wel zeggen dat er veel is veranderd. Camilo's werk kan ik nu op een tamelijk comfortabele manier ondersteunen, zonder daarbij m'n integriteit te verliezen. Van de eerste noot tot de laatste weet ik vrijwel precies wat er gaat gebeuren, en wat mijn mogelijkheden binnen die context zijn.

'Ik ben vast van plan om in de toekomst daadwerkelijk iets minder te gaan fungeren als sideman en me meer te gaan profileren als componist en zelfstandig musicus. Het gaat mij om de hele filosofie achter het muziek maken, het hele pakket dat

schuilgaat achter het componeren. En deze gig bij Camilo helpt me enorm om dat uiteindelijke doel te bereiken, want ik leer hier ontzettend veel. Bij projecten van anderen word je immers gedwongen om dingen te doen die je uit jezelf niet zo snel zou bedenken. Niets is leerzamer dan dat, en bovendien is het leuk om te doen.'

Circusact

'Ik weet dat de muziek die ik maak soms behoorlijk complex is en een stevig technisch spectrum omvat. Maar er is meer te bereiken dan als drummer zo veel mogelijk trucjes te verzamelen en daarmee mensen verbaasd achterover te laten slaan. Het mag nooit een circusact worden! Ook bij ingewikkelde muziek moet je precies datgene spelen waar de compositie om vraagt, zodat die goed uit de verf komt.'

'Ik laat me de laatste tijd ook niet echt meer inspireren door andere drummers. Dat stadium ben ik wel een beetje voorbij. Veel liever hou ik me bezig met muziek in de brede zin van het woord. Dat ik me niet meer continu als drummer hoeft te profileren heeft een bijkomend voordeel. Ik woon nu nog met mijn vrouw en kind in een relatief klein appartement in de Upper Westside. Drummen gaat me daar niet bepaald goed lukken, kan ik je vertellen.' ■

www.dafnisprieto.com